

dimento, aut examine scribere, aut recipere Epistolas ad illos missas, & similiter alloqui quasque personas, dummodo observent Regulam, & Constitutiones quoad loca, & tempora.

IX. Ut possint obtinere officia Provinciae, reputentur filii eius omnes in ea professi, & etiam omnes illi, qui ante eius erectionem intra eandem fundi fuerant aliquo officio, aut fuerant Conventuales in illa, necnon illi, quos Superior Generalis incorporaverit juxta nostras Constitutiones. Omnes Religiosi semper habere debeant eandem reverentiam Diffinitoribus suae Provinciae in Provincia, quam praestare tenentur Diffinitoribus Generalibus in toto Ordine.

§. VIII.

De Visitatoribus, & Visitatione Conventuum.

I. Hortamur in Domino Visitatores, ut scopus, ac finis suarum Visitationum semper sit conservare in suo vigore, & perfectione observantiam nostrae Regulae, semotis interpretationibus, quae totam observantiam deturbant, & vim Regulae, potius quam explicent, infringunt; Nullius enim est interpretari, nisi supremi capitis, cujus est condere: Ideo tamen magna sollicitudine debent Visitatores suae vigilantiae aciem dirigere, ut amoveant contrarias intelligentias, & abusus, qui contra legem, nec usum, nec consuetudines possunt dici; maxime circa Redemptionem Captivorum, quibus juxta spiritum Ordinis, & intelligentiam Religiosis semper fit injuria, quando vel ex determinate datis ad Redemptionem, vel ex tertia parte separanda pro illa aliquid subtrahitur, vel detrahatur a nostris. Eosdem similiter hortamur, ut diligenter curent de observantia Constitutionum, sanctarum consuetudinum, & Ceremoniarum, pacem statuere, culpas, ac negligentias corrigere, & punire.

II. Pro initio Visitationis jubeat signum fieri ad Capitulum, & omnibus simul junctis, ac genuflexis incipiat Antiphonam: *Veni Sancte Spiritus*, quam omnes proficiantur, & post eam dicat *V. Emitte Spiritum tuum, & creabuntur &c.* & Orationes: *Deus qui corda fidelium &c. Defende quasumus Domine &c. Deus qui per SS. PP. NN. &c.* Postea omnes sedeant, & Visitator faciat brevem concionem spiritualem ad intentum pro sua Visitatione.

III. Quo facto imponat praecipuum, & censuram sibi reservatam, ut moris est, ut omnes ante ipsum dicant, & denuncient quidquid correctione dignum animadvertint tam in Praelato, quam in Subditis, omni affectione, amore, vel odio seclusis atque an in quaerendis, & custodiendis elemosynis pro Redemptione Captivorum, observetur exacte, quae leges nostrae disponunt; Et ad hoc, ut ante ipsum quoque manifestent omnia quaecumque poenae ipsos fuerint, sive pro suo usu, sive pro alio

pro-
fine, quovisve titulo; Et insuper sub praedicto praecipuo, & censura jubeat ab omnibus custodiri silentium in pertinentibus ad ipsam Visitationem, tam inter se, quam scriptis, exceptis duobus viris doctis, quos designare debet, ut Religiosi de sibi dubiis occurrentibus consulant. Durabit autem dictum praecipuum per dies necessarios, sed non pauciores, quam quinque.

IV. Ante examen Religiosorum visitet SS. Eucharistiae Sacramentum, Altaria, Oleum Sanctum, ornamenta, ceteraque alia ad cultum divinum pertinentia.

V. Postea vocando sigillatim Religiosos, visitet, examinet, ac diligenter ab eis inquirat, Primo quomodo observentur mandata Dei, & praecipua Sanctae Ecclesiae; nec non quatuor vota, praecipua Ordinis, ejus Regula, Constitutiones, Decreta sui Capituli Generalis, sui Provincialis, sui utriusque Diffinitorii, & Sanctae Consuetudines Ordinis. Item an fuerit, vel sit aliquid scandalum, vel quid habens speciem peccati tam intra, quam extra Conventum: An sit pax inter Religiosos, an observetur regularis disciplina in Officio Divino, Oratione, Silentio, Vita communi, Clausura, ceterisque obligationibus: an abusus introducat in vestitu, aliisque rebus: an Praelatus necessaria Religiosis praesertim infirmis, suppeditet. Si autem alicui Religioso infirmo, aut non infirmo necessaria desint, antequam visitationem suam finiat, Ministrum obliget, ut antequam finiatur visitatio, defectum suppleat, nisi constet ab alio ministro, eum de vestitu provideri debere, quia, sicut per biennium ante visitationem, Religiosus alteri Conventui inservierat: Et an ipse Regulam, ceteraque alia observet.

VI. Ut visitatores haec adimpleant, necesse est calleant ea, quae ad correctionem fraternali attinent, & ad Regulam, Constitutiones, & consuetudines; Ideoque oportet eos habere Summarium principalem Statutorum, quae observari debent, ut juxta illud facilius interrogent, & examinent Religiosos.

VII. Cellas visitent, & videant, quae ad usum Religiosi habent, & quae pauperum, & observantiaeque nostrae conventus non fuerint, amoveant, & necessaria subditis ministrari faciant.

VIII. Officinas etiam visitent, & animadvertant si in illis sint necessaria pro Religiosis tam valentibus, quam male habentibus, vel aliquid superfluum, & indecens nostro statui, Carcerem quoque visitent, & notent si in eo sint quae debent juxta disposita supra cap. 31. §. 4. Bibliothecam quoque videant, & examinent, an juxta eam, & ejus libros observentur supra dicta cap. 38. §. 7.

IX. Similiter diligenter visitent libros Conventus tam illos, in quibus bona stabilia, & census continentur, quam illos, in quibus notantur recepta, & expensa in quacumque specie pecuniae, tritici, ordei, vini, olei &c. nec non libros redemptionis captivorum, & receptionis ad habitum, &

professionem, ab ultima visitatione usque ad illam. Et Praelatos contra Bullas, & Decreta Pontificia, sive in toto, sive in parte recipientes ad habitum, vel professionem aliquos Novitios poenae impositis in illis, & aliis ad suum arbitrium Provinciales afficiant.

X. Deinde visitent Tabulam, seu Catalogum Religiosorum defunctorum; librum etiam, in quo scribuntur Missae, & alia suffragia, obligationesque perpetuae Conventus, & videant, an illis sit satisfactum. Si autem satisfactum non fuerit, praecipuum imponat Ministro, ne elemosynae Missarum ulterius recipiantur ab eo, usque dum omnes antecedentes adimpleantur a Domo taliter, ut si in integro non fuerit satisfactum, satisfieri possit sequentibus futuris, & paucis diebus. Minister vero tali praecipuo contraveniens, privatus sit, & inhabilis in posterum ad Jurisdictionis officia. Quod si invenerint aliquem defectum, statim curent plene satisfieri, & severe puniant Superiorem negligentem.

XI. Praeterea examinent Confessarios, Concionatores, & in Collegiis studentes praeter Collegas biennii, juxta supradicta suis locis.

XII. Insuper coram Communitate attente videant Habitum, Scapularia, Capas, & Capita Religiosorum, & curent, quod exacte observentur mensura disposita a nostris Constitutionibus, severe puniendo Praelatum in hac parte remissum, & negligentem, & Religiosos excedentes.

XIII. His peractis iterum in Aulam Capitularem Religiosos convocari jubeant, & exhortationem spiritualem faciant laudando virtutes, & observantiam, ac corrigendo defectus, & culpas omnium in communi, & singulorum in particulari. Ac deinde Religiosos, quibus nulla culpa imposita est, defectus suos ipsimet, ut moris est, constentur.

XIV. Si Minister, vel Diffinitor Provincialis aliquam commiserit culpam majori parti Communitatis ignotam, Visitator illum in publico non reprehendat, sed in secreto, coram aliquibus ex observatoribus, & notitiam habentibus. Similiter secreto corripat, secreta ceterorum culpas, & publice publicas, ac notorias. Et quando gravitas delicti virgam Justitiae exigat, semper visitator simul misericordiam utatur. Hortamurque illum in Domino, ne impunitas relinquat culpas, ita ut exinde majoribus excessibus occasio, & ansa praebatur. Visitator autem quamvis sit ipse Provincialis, visitare non debet Patres Diffinitores Provinciales circa adimpletionem sui officii; Haec enim visitatio ad Diffinitorium Provinciale pertinet post capitulum; ipsos tamen visitare debet circa cetera, ut sibi subditos.

XV. Correctione culparum finita, praecipuum imponat Visitator, ut pro tempore juxta prudens ejus Judicium, necessario omnes, & singuli de actis in illa visitatione ad eam pertinentibus strictum Silentium observent, tam inter se, quam inter alios quoscumque, & tam verbis, quam scriptis, quod intelligitur etiam quo ad Silentium cum Superioribus, nisi ab his interrogentur.

Bull. Rom. Tom. XIV.

tur expresse. Deinde omnes in communi leviter flagellis cedat, & postea sequenti absolvat forma, videlicet omnes prostrati dicant confessionem Generalem, postea Visitator: *Miseretur vestri &c. Indulgentiam absolutionem &c.* & confestim: *anctoritate, qua fungor, in hac parte in quantum possum absolvo vos ab omni sententia excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, & interdicti. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen.*

XVI. Si Visitatori expediens visum fuerit aliqua facere statuta (vulgo acta), rebus exigentibus, & maturo consilio pensis illa in scriptis faciat, & in Arcatrium clavium custodiantur. Durabunt autem tantum usque ad sequentem visitationem, sin ea denuo approbata non fuerint. Omniaque praecipua & censurae cessent, cessante officio Provincialis, qui ea imposuit, & solum maneat tanquam simplicia mandata usque ad sequentem visitationem. Monemusque Provinciales, ut in primis suis Visitationibus scire curent praecipua, censuras, acta, & mandata suorum praedecessorum, ut denuo illa approbent si expedire viderint.

XVII. Si in aliquo Conventu Visitatores aliquam invenerint culpam excedentem suam Jurisdictionem, statim suo Diffinitorio Generali notitiam praebent, mittentes processum (si factum fuerit) vel informantes de delicto. Quod si hoc tale fuerit, quod remedium praesentaneum exigat, opponant necessarium, quamvis delictum (ut dictum manet) Jurisdictioni suae non subdit.

XVIII. Decernimus, quod quilibet Praelatus possit punire, & puniat quaslibet culpas ad suam Jurisdictionem pertinentes, procedendo in earum cognitione sine strepitu, & figura Judicii, sola facti veritate inspecta juxta concessionem motu proprio factam Ordini nostro a se. re. Paulo Papa V. die 17. Augusti anno 1611. incipit: *Circumspecta Sedis Apostolica*; Et ideo quoties in Ministro, vel Diffinitore ex visitatione deprehendant reatum privationis, visitationem suam non finiant, & suo Diffinitorio denuntient, ut ab eo Diffinitorio Generali proponatur causa, ut si expediens visum fuerit ab isto deponatur delinquens.

XIX. Visitatores, & alii quicumque Judices in causis, quas formaverint, non manifestent Reis nomina Testium, nec circumstantias aliquas, per quas in illorum cognitionem venire possint.

XX. Denique Visitatores post finitas singulis annis Visitationes rationem reddant suo Diffinitorio Generali de statu Conventuum, & Collegiorum.

XXI. Qui per delegationem Patris Ministri Generalis, vel Diffinitorii Generalis Ordinis totam nostram Religionem, vel per delegationem Superioris Generalis aliquam Familiam, vel aliquam illius Provinciae, vel Conventum, aut Collegium visitaverint, teneantur, visitando manifestare commissionem, quam portant; itaut Visitator electus pro Familia, eam manifestet in primo Conventu Familiae a se visitando.

Visitator Provinciae, in primo Provincia, & qui solum fuerit Visitator unius, aut plurium sed non omnium Provinciarum, aut aliquorum Conventuum intra Provinciam, eam manifestare tenetur in qualibet Provincia, vel in qualibet Conventu suae visitationis. Obedientia tamen ei praestabitur statim, ac primo illam in aliquo Conventu patefecerit, & possessionem acceperit.

XXII. Visitatores praedicti praesideant in omnibus Conventibus, ad quos iurisdic-tio sua se extendit, omnibus aliis Religio-sis tam Praelatis, quam Subditis, eadem auctoritate, potestate, & praesentia, qua fungitur, qui eos delegavit.

XXIII. Quando vero aliquis pro Con-ventu Curiae Romanae visitando designatus fuerit, tantum praesidebit Religiosis illius a die, qua illis per se ipsum notoriam fece-rit suam commissionem, qua solum durabit usque ad finem visitationis, & hac perfecta cessabit Officium, subditisque remanebit Ministri dicti Conventus, & eo absente Pro-curator Generali, nisi forte Visitator alias Superior sit. Idemque omnino intelligatur respectu de Visitatore delegato alterius, vel aliorum Conventuum in particulari.

XXIV. In reliquis omnibus Visitator delegatus servet formam visitandi supra-dictam (nisi aliquid ei in commissione limi-tetur) & instructionem etiam sibi datam a Delegante sub poena, juxta gravitatem culpae, ei infligenda.

§. IX.

De Officio Ministrorum.

I. Nullus sit eligibilis in Ministerium, quin expleverit decem, & septem annos a professione, & prius fuerit per triennium Lector Theologiae, vel Secretarius Super-ioris Generalis, vel Provincialis, aut Procurator Generalis in Romana, vel Regia Curia, vel praedicator fuerit Sex inte-gras Quadragesimas, ita ut in qualibet hebdomada uniuscujusque tres habuerit conciones, & titulo praedicationis, nec carnes comederit, nec lineis usus fuerit, vel per Sexennium fuerit Procurator Pro-vinciae, vel Redemptionis, vel fuerit Vi-carius duorum Conventuum, vel Colle-giorum, vel Magister Novitiorum, aut Superioris Generalis Amanuensis.

II. Qui tamen aliquam graduationem ha-buerint, non nisi nimio adhuc defectu feligen-di sunt inter omnes; quippe strictius quam Praelatus aliis Ministro commissa est obser-vantia, & regularis disciplina, quae si Praelatus immediatus non fuerit eximio zelo praeditus, & prudentia summa dotatus, necessario ruet in Conventibus, immo, & in tota Provincia suasque per praesentiam mutationem Con-ventualium de uno in alium Conventum, in-dies grassabitur, ut Praesulis, ita ut in brevi veniat tota relaxanda Provincia.

III. Ideoque monemus Electores, ut ante oculos habeant, tanquam electionis scopum, dotes personales eorum, quos elegerint in Ministros, quod non ducantur sola graduationis specie; quia multa sunt

lectura, officio Magistris, aut Praedicatoris approbati, & in Ministro deficiunt, quia non omnes sunt ad omnia nati, & in Minis-terio Religioni causant praedictum, & bo-num nomen jam ademptum ex novo suo de-perdunt officio. Caveant ergo electores, ne in Ministros eligant, qui per suam anxietatem animi, vel libertatis, quam habent de-fectum, aut aliam causam sint inhabiles ad spirituales exhortationes suis communitati-bus faciendas; Quippe turpius eiciuntur a suo Ministerio, si in hac obligatione defi-ciant, quam si, quia illam adimplere non possunt, ad officium non eligantur.

IV. Minister noviter electus statim ac sui officii literas patentes acceperit posses-sionem accipiat. Si autem per ipsum ste-terit, & per tres menses adhuc non acceperit possessionem, Ministerium vi huius Constitutionis reputetur vacans, & ad Dif-finitorium Provinciale devolvatur alterius subiecti electio nova.

V. Patri Ministro humiliter, & reve-renter sui obediant Subditi. Ad ipsum spe-ctat immediate Conventus, vel Collegii Re-gimen; & principalis cura, scopusque illius sit spiritualis Subditorum profectus, pra-eunte semper ipso, doctrina, & exemplo. Quapropter nec Minister Generalis poterit Ministrum aliquem eximere a vita communi.

VI. Ad ipsum etiam pertinet hortari frequenter Subditos ad observantiam Re-gulae, Constitutionum, Sanctarum Con-suetudinum, & Ceremoniarum, appli-cando contravenientibus, sine exceptione personarum, poenas per Constitutiones no-tras impositas. Nec permittat Subditos se intromittere in negotia Secularium. Mini-sterium autem in executione huius Constitu-tionis remissum Pater Provincialis ad ar-bitrium suum puniat.

VII. Disponat, & praecipiat Minister in suo Conventu, quidquid illi conveniens visum fuerit ad majorem observantiam, & Subditorum reformationem, & correctio-nem. Quod ut melius, ac plenius exequi valeat, decernimus, quod faciat, & sub-stantiet processum, & informationes culpa-rum, ac debitorum commissorum a Religio-sis in suo Conventu, vel alio in loco sui con-finii, quamvis delicta excedant suam iurisdic-tionem, puniatque usque ad culpam gra-vem inclusive; nam graviore, & quibus an-nexum est scandalum, Provinciali ejus, & Diffinitorio servantur. Ceterum si conti-gerit, quod aliqua culpa suam excedens iurisdictionem brevi indigeat remedio, op-portunum adhibeat, illamque puniat, ac statim, sub poena suspensionis ab officio per mensem unum, moneat Superiorem, ad quem causa spectat; & ceteras informatio-nes culparum, quas ipse non punierit, mittat Praelato, cui competat sententiam proferre. Nullus autem Minister poterit sui Conventus visitationem generalem fa-cere, imponendo praesentia, & censuras; hoc enim proprium est Provincialis.

VIII. Sit etiam Minister in temporali-bus valde providus, ut in omnibus suis Subditis nihil de necessariis de Visu, & Ve-

Vestitu deficiat. Ad quae distribuenda non expectet Religiosorum petitiones quando necessitas patuerit, sed eas pastoralis solici-tudine praevenerit, & amore paterno aequa-liter omnibus juxta cujuslibet indigentiam subveniat, ut sic Religiosi, relicta omnium temporalium cura, spiritualibus magis in-tenti sint; Provincialis autem in sua prima visitatione corrigat severe, reprehendendo Ministrum in hoc deficientem, & si in se-cunda visitatione ex depositione majoris partis Communitatis eum non invenerit emendatum, deponendum testimonia suo Diffinitorio tradat, ut in eo determinetur, an causa sufficiens sit depositionis, & si sufficiens fuerit, Diffinitorio Generali pro-ponatur ab eo.

IX. Disponat etiam, & distribuat in suo Conventu officia per se solum, vel si-mul cum Provinciali, aut Capitulo Con-ventuali (juxta ea, quae in diversis parti-bus harum Constitutionum statuuntur) constituendo in illis personas idoneas. Officiales autem omnia sibi a principio tra-dita juxta eorum Inventarium suis succe-soribus, vel Consiliariis tradant.

X. Curet Minister, quod in omnibus Officiis sui Conventus sint Inventaria, seu libri, in quibus scripta inveniant omnia, quae sunt in dictis Officiis. Et bis quotan-nis cum Consiliariis, & Officialibus respec-tive illas, & libros visitet, ut incrementa scribantur, & de necessariis, quae defece-rint, diligenter provideat.

XI. Quando Superior Praelatus miserit literas patentes pro transferendo aliquo Religioso in alterum Conventum non eas, subscribant Minister, & Consilarii, do-nec talis Religiosus in prociectu sit ad iter arripendum. Eo autem ipso, quod sub-scribuntur, statim cessat ejus Conventuali-tas, & deinde tanquam hospes habeatur. Nec Minister alterius Domus, ad quam pervenerit, vel per quam transferit, futurus Conventualis alterius aliam validam refrendationem efficere poterit; Compu-tatio enim dierum solum facienda est a prima refrendatione, usque ad diem in-gressus in Conventu ad quem.

XII. Si Conventus aliquis pecuniam habeat (etiam obligationum, seu Missa-rum perpetuarum) conferendam in Cen-sum, Minister (adhuc suffragante Capitulo Conventuali) id facere non valeat si-ne Patris Provincialis facultate.

XIII. Nullus Minister, vel particula-ris Religiosus, quamvis sit Procurator Conventus, seu Administrator bonorum, seu facultatum ipsius destruat, diruat, de-moliat aliquam Domum, vel possessio-nem, nec radicibus evellat vineas, olive-ta, arbuta, imo, nec Religiosus agrico-la, aut Hortulanus arborem (nisi aridam) succidat sine consensu Communitatis, & licentia in scriptis Praelati Superioris, qui illam concedet, majori utilitate inspecta, nec similiter sine praesentio consensu, & licentia valeat aliquis ex dictis vendere, aut alienare aedificiorum dirutorum reliquias, & materias, nec etiam emptas, aut alio

titulo receptas, pro nova fabrica, aut pro reparatione Conventuum, seu possessio-num eorum. Qui autem huic Constitutioni contraverit, ex ipso facto sit privatus in perpetuum actuali, & simili officio.

XIV. Nullus item Minister, aut Prae-ses valeat in toto cujuslibet anni spatio vendere, aut alienare triticum, ordeum, oleum, vinum, similia (sive sint ex pro-priis praediis collecta, sive empta, sive pie data) ultra quantitatem, & valorem qua-dringenta ducatorum ex unaquaque specie, sine consensu majoris partis Capituli Con-ventualis. Et semper in libro expensarum scribantur quantitas, & qualitas vendito-rum, seu alienatorum; et etiam notetur in eo dictus consensus Capituli Conventua-lis, quando intervenerit; Contravenien-tes autem isti Constitutioni severe punian-tur ad arbitrium Patris Provincialis juxta, qualitatem culpae.

XV. Patres Ministri simul cum Consi-liariis (juxta Formularium) faciant ratio-num summas (vulgo Carta quentas) status suorum Conventuum, Collegiorum, in-crementi eorum provisionis, debitorum, aliarumque rerum, idque tempore apto disponant ita, ut dictae rationum summae (a Ministro utroque, & Consiliariis sub-scriptae) mittantur, & perveniant (simul cum libro, seu rationibus Missarum) ad manus Secretarii Diffinitorii Provincialis quindecim dies ante Capitulum Provincia-le, ut praedictum Diffinitorium tempus ha-beat ad eas videndas. Istarum autem copia, & transumptum de verbo ad verbum subscriptum etiam a Ministro, & Consilia-riis maneat in Conventu in libro deputato ad hunc effectum tantum. Quod si aliquis Minister tempore dicto, & determinato non miserit dictam rationem, puniatur ad arbitrium ipsius Diffinitorii. Ut autem sine querela constet de relictiis ab uno, & re-ceptis ab alio, Minister, qui spirat, tra-dat per Inventarium Ministro novo, aut Praesidi, ut hic etiam tradat novo Ministro omnia, que tunc temporis tradenda fue-rint, & novus Minister eorum, quae rece-perit Inventarium tradentis, & recipientis manu subscriptum suo Diffinitorio mittat statim, ut si aliqua ratione summa facta in-veniatur, absque debita fidelitate subscri-bentes privati sint voce, & loco per annum.

XVI. Minister ante finem sui officii provideat Conventui, seu Collegio suo de omnibus rebus necessariis ad sex menses post subscriptum Inventarium, quod sub-scribendum est ante Capitulum per unicum tantum mensem, & non antea.

XVII. Minister (non Socius) in suo Con-ventu, vel Collegio maneat tempore Ca-pituli Provincialis, & illum regat, & guber-net, ac in eo praesideat etiam post Capitulum, donec novus Minister accedat, possessionem-que accipiat, nisi in Praelatura fuerit electus.

§. X.

De Praesidentibus.

I. Pro casu defectus Ministri Generalis intra

intra sexennium Prior Diffinitor Generalis Ordinis, vi hujus Constitutionis erit Præses illius, & futura Congregationis usque ad electionem Vicarii Generalis, ut dictum est Cap. 40. §. 9. n. t. At vero casu, quo Superior Generalis (etiam si fuerit Minister Generalis) exierit a sua Familia, Præses illius erit, quem ipse designaverit pro tempore suæ absentia: & exercere poterit tanquam familia Superior solum vices illas, quas commiserit illi, qui eum nominaverit.

II. Præses autem designatus a Superiore Generali pro alicujus Capituli Provincialis præsentia, eam omnem facultatem habebit tempore Capituli ad electiones, & regimen ipsius, quam haberet ipse Superior. Ceterum si Provincialis deficiat, vel illius officium quomodolibet vacet, Præses designatus a Superiore ad electionem Superioris Provincialis eandem potestatem habebit, ac si esset Præses Capituli Provincialis, sed in casu absentia Provincialis a sua Provincia, Præses illius erit Provincialis antecedens, & si impeditus fuerit hic, Diffinitorium Provinciale, Præside Provinciali ipso, eligat Præsidem Provinciae pro tempore absentia: sed nunquam eligat actualem Diffinitorem Provinciae, ne Diffinitorium numerus diminuatur. Electus vero vices Provincialis, quas ipse commiserit, exercebit.

III. Quando aliquis Prælati Superior deputaverit Præsidem alicujus Conventus, seu Collegii, duret ejus officium, quamvis cessaverit officium Delegantis usque ad possessionem Ministri, vel novi Præsidis; & idem intelligatur de Vicario, sive alio Præside deputato pro tempore Capituli Generalis, seu Provincialis in Conventibus, seu Collegiis, quorum Ministri Socii sunt. Sed solum quando Superior designaverit Præsidem Conventus, Collegii, seu novæ fundationis, eandem potestatem, & præminentias habeat Præses, ac si esset Minister.

IV. In absentia Ministri Præses semper erit Vicarius & in istius defectu, Diffinitor Provincialis antiquior, & in absentia omnium Diffinitorum Provincialium, antiquior Diffinitor Generalis, & istis omnibus deficientibus, Redemptor Captivorum, ac in istius absentia Procurator Generalis, & isto deficiente, nisi Minister iusta de causa Sacerdotem minus antiquum deputaverit, semper erit Præses Sacerdos antiquior in professione: Nullus autem ex præfatis aliquid innovet. Si autem Minister absens fuerit ab Oppido, ubi est ejus Cœnobium, ultra viginti quatuor horas, poterunt prædicti tunc casus imponere præcepta, & recipere novitios ad habitum, & ad professionem adhuc tamen Vicarius in isto casu non præcedat in sede Diffinitores, nec isti ab illo Socium petant ad exitum a Domo.

V. Quamvis in aliquo Conventu, vel Collegio sit Vicarius actu exercens suum officium, poterit Pater Provincialis pro absentia Ministri a Domo sua nominare,

& eligere Præsidem ubi, & quando expediri viderint.

§ XI.

De gubernio Pæterno, et Spirituali Prælatorum.

I. Prælati sunt Pastores, & Patres suorum subditorum, ideoque debent spiritualia Pasca eis ministrare, ignorantes docendo, remissos fovendo, jacentes erigendo. Hæc exercere tenentur singulari amore, & benevolentia erga omnes, & singulos eorum. Quod ut aptius, faciliusque adimpleant, oportet ipsos agnoscere mores, conscientiam, & vires uniuscujusque, viam, & profectum spiritualem, orationem, virtutes, in quibus se exercet, mortificationes, quibus utitur, gratias, quas a Deo accipit, & quid ex his, & Sacre Communionis frequentia utilitatis, & fructus percipiat. Hoc est enim Pastorem perfecte cognoscere gregem suum.

II. Expedit igitur, quod hoc paternum regimen omni cura teneatur, ac diligentius observetur a majoribus Superioribus. Quapropter Superiores Generales, Provinciales, & Diffinitorium etiam Generale, & Provinciale maximo opere invigilare debet pro Spirituali profectu sibi subditorum, mittendo quandoque intra suam Iurisdictionem literas Pastorales, exhortationes, & instructiones ad majorem observantiam, & extinctionem abusus si aliquis introducat, & illius auctores puniendo.

III. Præterea præcipimus in virtute sanctæ obedientia, & sub præcepto formali omnibus Religiosis subditis, & Prælati, ne investigare audeant zelatores occultos, quos Prælati pro bono regimine habere debent, aut designare, neque præsumant de his zelatoribus colloquia inter se, neque inter Sæculares, quamvis ipsi Religiosi zelatores sint, nullo modo, verbo, aut scripto habere, aut institucere sub poena inhabilitatis perpetua ad Ordinis officia.

IV. Provincialibus utpote ordinariis Visitatoribus specialius competit cura suorum subditorum: Quare in visitationibus observabunt, quæ dicta sunt supra § 8. hujus Cap. Nec sibi satisfaciunt cum correctione exteriori, sed hominem interiore dirigere præsertim curent. Pro quo Epistolæ spirituales etiam mittant. (Quando illis expedire visum fuerit, per totam suam Provinciam, & alias exhortatorias ad progressum, & correctionem subditorum.)

V. Ministris Conventualibus immediate hoc regimen incumbit. Ab illis præcipue subditorum salus, spiritualisque utilitas pendet, de qua in extremo Judicio strictissimam rationem reddent. Idcirco, ut suæ obligationi satisfaciunt, tenentur spiritualem illorum vitam exemplo suo alere, & Doctrina sua perficere, illam omnibus, & singulis pro uniuscujusque statu, & capacitate proponendo, ac de quadrimestri in quadrimestre assidenter cum unoquoque in particulari agendo, & communicando omnia

nia, quæ ad directionem animarum suarum spectant, Minister, qui in prima, & secunda visitatione repertus fuerit omissus circa hujus Constitutionis observantiam, illico suspendatur a Ministro.

§ XII.

De his, qui possunt, vel non possunt eligi in Prælatos.

I. Nullus Religiosus sit eligibilis ad Prælaturam aliquam, neque reputetur aptus ad illam, nisi habeat ætatem, graduationem, & circumstantias, quæ designantur ad illam Prælaturam. Qui vero propter fractam, ægramque valetudinem alia officia exercere non potuit, si tamen sit persona provecta ætatis, & virtute, doctrina, consilio, & aliis dotibus prædita, eligi poterit in Diffinitorem. Ceterum tantum erit unus Diffinitor, qui vitæ communis austeritate sequi non valeat.

II. At vero in Ministro Generale, Commissarium Generale, Ministrum Provinciale, & Conventualem eligi non poterit, qui propter fractam valetudinem sit omnino impeditus, ut Choro interesse non valeat, vel carnibus vescitur, lineisque utitur. Attamen si post electionem ita ægotaverit, (quamvis sit Minister Generalis) ut iudicio medicorum propter paralytum, aut similem infirmitatem desperata sit ejus salus, non debet deponi, sed eligendus erit Vicarius Generalis pro regimine Religionis ad inhabilitatis tempus solum, ut in Cap. final. de Clerico ægrotos Et in Cap. ex parte disponitur in simili. Idem suo modo dicendum est de aliis Superioribus.

III. Ceterum decernimus, quod nullus eligatur ad duas Prælaturas simul. Nec Prælati aliquis sit simul Procurator Generalis exceptis Ministris Conventus, & Collegii Curia Romanæ. Nec similiter sit aliquis simul Prælati, & Redemptor Captivorum.

IV. Pater Minister Generalis in Capitulo, in quo spirat, non possit reelegi in Ministrum Generale, neque in aliam Prælaturam, Commissarii videlicet, Diffinitoris Generalis, vel Provincialis, neque Ministri Provincialis, nec Conventualis, usque ad Diffinitorium celebrandum post annum cum dimidio. Deinde Commissarius Generalis eligi non poterit in Ministrum Generale, nisi casu, quo ad suam commissionem electus fuerit per solum annum ante Capitulum: nec reelegi poterit in Commissarium, nisi per triennium integrum non fuerit functus officio suo, in quo spirat.

V. Præterea nullus Prælati Superior, neque inferior eligi poterit in Capitulo, in quo spirat ad idem officium, neque ad aliam Prælaturam, usque ad prædictum Diffinitorium, nisi in Superiorem Generale, Ministrum scilicet, aut Commissarium, si per sex annos integros, & continuos functus fuerit officio Diffinitoris Ge-

neralis: vel uno triennio Diffinitoris Generalis: vel Provincialis, & alio Ministri Provincialis. Nec aliquis Minister eligi poterit in Ministrum ejusdem Domus, nisi dispensante Diffinitorio Generali, ut dictum est Cap. 39. §. 12. num. 2. Reelectio Ministri Conventus nostri Romani S. Caroli, sive Collegii nostri de Propaganda Fide, vi hujus Constitutionis fieri potest, nunquam tamen in favorem ejus, qui reeligitur, sed utilitate Domus inspecta.

VI. Similiter, qui per sex annos continuos, & integros fuerit Minister Conventualis, vel uno triennio etiam integro Prælati Superior Ordinis, vel Provinciae, tantum poterit eligi in Ministrum alicujus Domus, ex duabus matricibus suæ Provinciae, vel pro prima vice tantum in Provinciale, vel Diffinitorem ejusdem. Per officia autem continua, & integra intelligimus illa, quæ non vacarunt per tres menses continuos, sive in principio triennii sive in medio, sive in fine.

VII. Insuper duo Fratres Germani non possunt sibi immediate succedere in eodem officio Ministri, vel Commissarii Generalis, Diffinitoris Generalis, Provincialis, neque Ministri Provincialis, vel Socii, juxta Breve SSmi Dni nostri Clementis X. expeditum die 15. Decembris anno 1660. incipien. Exponi Nobis. Nec possunt etiam dicti duo Fratres Germani simul seu in eodem tempore, & triennio habere officia, quibus annexum sit votum in Capitulo.

REGULÆ

CAPUT XII.

Postquam vero Diffinitores Generales etc.

CAPUT XII.

De Visitacione, & Depositione Prælatorum.

§. I.

De forma visitandi Patrem Generale, & Diffinitores.

I. Minister Generalis finito Capitulo Generali, in quo ejus Officium expirat, visitetur per novum Ministrum Generale, & novum Diffinitorium: Ad quod novus Minister Generalis imponat præceptum omnibus Capitularibus, ut intra viginti quatuor horas coram ipso manifestent, si quid animadverterunt, seu notarunt in Patre Ministro Generali circa mores, regimen, observantiamque nostræ Regulæ, & Constitutionum, atque sui Officii executionem, & si aliqua culpa apparuerint, prædictus Minister Generalis noviter electus cum toto Diffinitorio Generali Ordinis, poterit ei applicare poenitentiam proportionatam. Si vero ex depositionibus factis a Capitularibus videatur expedire, majorem facere culpam inquisitionem, præcipimus, quod intra tres menses post cele-

celebrationem Capituli, omni secreto, & diligentia fiat dicta Inquisitio, ut instructo Processu, Delinquenti applicetur sententia.

II. Diffinitores Generales Ordinis, qui expirant, visitentur etiam finito ipso Capitulo Generali per novum Diffinitorium. Inquisitio autem solum fiat circa executionem suorum Officiorum; circa mores enim visitatio, & inquisitio reservetur Patri Ministro Generali, qui ante prædictum Capitulum tenetur facere illam, & simul cum Diffinitorio judicare, quando in aliquo ex Diffinitoribus culpa aliqua ponderis apparuerit.

III. Si quis Religiosus habuerit aliquid contra Superiorem Generalem, vel Diffinitores, id manifestet illorum Visitatoribus respectively, certiores illos faciendo, vel per literas, vel per Provinciale, vel per Socium, vel alio convenienti modo.

IV. Commissarius Generalis alterius Familiae, & Diffinitores generales ejusdem visitari debent in Capitulo Generali Ordinis, in quo expirant, per Ministrum Generalem novum, & Diffinitorium Generale Ordinis tunc electum. Ceterum omnes visitari debent, non solum quoad executionem suorum Officiorum, sed etiam quoad mores, & observantiam Regule, & Constitutionum, & de culpis, quæ apparuerint corrigi, ac puniri debent a prædictis Visitatoribus. In Capitulo autem intermedio Commissarii, & Diffinitorium Generalium, qui expirant in eo, a novo Commissario, novoque Diffinitorio fiat: Et si apparuerint culpe, proportionata applicetur puniatio.

V. Pater Provincialis, qui expirat in Capitulo Provinciali, visitari debet ab ejus Præsede circa mores, legum observantiam, & sui Officii executionem, eo modo, & forma, quibus dictum est Cap. 40. §. 4. de Capitulo Provinciali n. 26. ubi de Diffinitoribus Provincialibus dicitur etiam.

§. II.

De causis propter quas Prælatis deponi debent.

I. Diffinitores Generales Ordinis seorsim corrigant, & emendent excessus Patris Generalis, qui coram ipsis humiliter se prosteruens veniam petat, & stans de suis excessibus se accuset. Quod si Prævericator Ordinis fuerit, aut contemptor, aut adeo negligens, & remissus, ut Ordinis dissolutionem, & destructionem inducat, monceatur a Diffinitoribus, ut Officio Generalatus cedat, alioquin eum deponendi liberam habeant facultatem. Quod utique accipiendum juxta dicta Cap. 39. §. 11. n. 18.

II. Commissarius Generalis, & Diffinitores Generales Ordinis, vel Familiae, atque Ministri Provinciales, & Ministri Conventuales a suis Superioribus juxta Regulam amoveantur a suis Officiis, casu, quo commiserint peccatum aliquod contra tria vota essentialia, & quartum non ambiendi, vel manifeste de ipsis fuerint vehementer suspecti. Item si aliis negociis de-

ditum non adimpleant suum munus, & termoniti negocia non relinquunt. Vel si inutiles, aut ita negligentes fuerint ad gubernandum, ut sequatur grave detrimentum Regulari observantia, vel si minis, pollicitationibus, fraudibus, aut alio simili modo procurent alteri Officium intra, vel extra Religionem. Aut si accipiant pecuniam, vel rem præciosam ad hoc, ut faciant, vel expediant aliquid, quod ratione Officii expedire tenentur.

III. Ceterum tam contra Patrem Ministrum Generalem, quam contra alios Prælatos, & Officiales, & ad certum tempus canonice electos, Diffinitores ad sententiam depositionis, minime procedant, nisi prius ex actis legitime constet respectively de causis superius expressis, vel aliis, quæ ex Canonis sanctionibus, & nostris Constitutionibus ad depositionem requiruntur.

§. III.

De Sigillis in Ordine nostro utendis.

I. Patres Superiores Generales habebunt tria Sigilla. Primum magnum ad signanda negocia gravia, & Capituli Generalis. Secundum mediocre ad ordinaria, & tertium parvum pro literis, hac sola differentia, quod in primo sculpta sit Imago Sanctissimæ Trinitatis, & Pater Minister Generalis habeat in circuitu verba ista: Signum primitivum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis, & Captivorum. Pater vero Commissarius in circuitu solum habeat hæc: Signum Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis, & Captivorum: In duobus aliis pro utroque Superiore incisum sit scutum Ordinis, & in circuitu verba hæc: Pater Minister Generalis, vel Pater Commissarius Generalis.

II. Deinde Diffinitoria habeant sua Sigilla, in quibus incisum sit scutum Ordinis cum inscriptione ista per circuitum: Diffinitorium Generale Ordinis Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis, & Captivorum, vel pro alio Diffinitorio Generali si Familiam nominare non possit, in circuitu sint hæc verba. Diffinitorium Generale unius Familiae Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Captivorum. Et cum sigillo sui Diffinitorii signabunt negocia, quæ Superior Generalis expedierit nomine illius, addendo etiam in illorum corpore: de consensu nostri Diffinitorii Generalis: Per hæc enim verba, & Sigillum distinguenda sunt negocia Diffinitorii, ab expeditis a Superiore Generali solo.

III. Singuli Patres Diffinitores singula habeant sigilla parva pro Epistolis suis, & in illis sit scutum Ordinis, & inscriptio hæc per circuitum: Diffinitor Generalis Ordinis, qui addatur primus, secundus, nec tertius. At vero Diffinitores Generales Familiae in inscriptione non habeant eadem verba, sed solum habeant hæc: Diffinitor Generalis unius Familiae, vel nominando familiam si locus fuerit.

IV. Qui-

IV. Quilibet Provincialis tria etiam habeat sigilla: unum magnum pro suo Capitulo; in quo incisum sit Ordinis scutum, & per circuitum ista verba: Exempli gratia: Provincia Spiritus Sancti. In aliis duobus, quorum unum mediocre, ad ordinaria negotia sui officii, & alterum parvum pro Epistolis suis, erunt in circuitu sequentia verba Provincialis Provincie N.

V. Præterea Diffinitorium Provincie alterum sigillum habere debet, quod scutum habeat scutum Ordinis, & in circuitu hæc verba: Diffinitorium Provinciale, Provincie N. cum hoc enim sigillo Pater Provincialis signare debet, quæ expedierit nomine Diffinitorii sui, & etiam addere in corpore: De consensu nostri Diffinitorii Provincialis, necnon Provincie Diffinitores habeant sua sigilla parva cum hac inscriptione Diffinitor Provincie N.

VI. Quilibet etiam Minister Conventualis habeat sigillum parvum pro Epistolis, & negotiis occurrentibus: & in illo scutum sit Ordinis, & per circuitum titulus sui Conventus, vel Collegii verbi gratia Minister Conventus Matritensis.

VII. Visitatores delegati habeant etiam sigilla cum scuto Ordinis, & ista inscriptione Visitator Generalis, vel Visitator Provincialis. Sigilla autem ista sint apud Patrem Generalem, & Provinciales respectively, ut ea suo tempore tradant Visitatoribus ab eis delegatis, qui, & finita sua Commissionem reddant illa Delegantibus.

VIII. Insuper Patres Redemptores Captivorum, & Procuratores Generales, & Provincie pro negotiis, & Epistolis sigilla habeant parva, & cum scuto Ordinis insculpto, & inscriptione per girum: Redemptor Captivorum, vel Procurator Generalis Ordinis, vel Familiae N. & similiter Procurator Provincie.

IX. Præcipimus, quod nullatenus excedatur a disposito in hoc §. nec ullus alius extra prædictos (cujuscumque status, & conditionis sit) sigillo utatur sub poena, gravis culpe.

§. IV.

De Patribus Secretariis Prælatorum Superiorum.

I. Pater Minister Generalis in suos Secretarios tantum eligere poterit duos Sacerdotes, qui suis consiliis, prudentia, & viribus illum valeant in suis muneris onere portando adjuvare. Illos in scriptis designet, præbendo eis literas patentes sui Officii, & Secretarii, statim ac eas recipiant, Juramentum emittant in manibus ipsius Patris Ministri Generalis, de servando secretum, & fidelitatem juxta formam præscriptam pro Secretario Capituli Generalis sub Cap. 39. §. 5. num. 12. Horum autem unus erit Secretarius Generalis Ordinis, quem assumet ex sua Familia, aliisque Secretarius Generalis alterius Familiae ex altera assumendus: Et non alios eligere poterit, nisi qui antea fuerint Diffinitores Generales vel Ministri Provinciales, aut saltem apti a lege, ut tales fierent. Casu

Ball. Rom. Tom. XIV.

autem, quo Minister Generalis deficiat Vicarius Generalis electus Secretarios remove non poterit, nisi consentiente Diffinitorio Generali Ordinis per omnium consilia, præter unum. Nec prædicti Secretarii Generales poterunt eligi ex Diffinitoribus Generalibus actualibus, aliisve habentibus suffragium in Capitulo Generali futuro.

II. Commissarius generalis eligere debet ex sua Familia Secretarium Generalem simili, & non majori graduatione præditum, qui aliunde suffragium non habeat in Capitulo Generali futuro, nec in intermedio suæ Familiae, si fuerint; illique sui officii literas patentes præbere debet, & Secretarius statim, ac eas recipiat in manibus sui Superioris Juramentum faciat, ut supra & a Vice-Commissario, si casus occurrerit, defectu Commissarii Secretarius remove non poterit nisi consentiente Superiore Generali Ordinis. Si autem post triennium fuerit Capitulum intermedium Familiae, novus Commissarius pro libito poterit eligere novum Secretarium, vel antiquum assumere sibi.

III. Præterea Superior Generalis Ordinis, & similiter Superior Generalis Familiae, Sacerdotem Emanuensem per literas patentes sui officii, ex eadem Familia eligere poterit, & ad suum arbitrium remove: eos tamen eligere oportet elegantiam caractere donatos, mediocriterque communi arithmetica instructos, habiles aliunde, atque expeditos taliter, ut spes aliqua supponatur de eo, quod temporis decursu, & officiorum graduatione transacta, aptiores fiant, ut eligantur in Secretarios. Prædicti enim Emanuenses post acceptas sui exercitii nominationis literas, Juramentum facere debent fidelitatis, & secreti in manibus Superioris eligentis eos, vel de illius Commissionem in manibus Secretarii. Si vero, vel quod ad minimum fregerint Juramentum, removeantur ab exercitio, & ipso remotionis facto ob hanc causam intelligantur inhabiles in perpetuum ad officia Ordinis.

IV. Patres Provinciales suum etiam unicum Secretarium Sacerdotem Provincie suæ eligere debent, ut suo similiter consilio, & prudentia sui muneris pondus portare possint, & adjuventur, ut ne ducti zelo observantia rigidioris, vel pietatis specie ducti, mitiores, quam par est, ipsi fiant. Provincialis autem Secretarius eligendus est, qui antea fuerit Minister, aptusve, ut in Ministrum electus fuerit, vel saltem, qui per triennium fuerit lector Theologicæ Moralis prædicæ, vel Superioris Generalis Amanuensis, vel per biennium Philosophiæ Lector, aut Magister Novitiorum, vel recens professorum, vel Prædicator Conventualis, & statim, ac literas patentes acceperit a suo Provinciali in manibus ipsius prædictum præstet Juramentum.

V. Idem omnino faciat Visitator Delegatus in electione Secretarii, & iste in emissionem Juramenti, excepto casu, quo delegans

R r

legans

legans in Commissione designavit Visitatori Secretarium, veluti literas patentes dedit: tamen etiam in isto casu Secretarius Juramentum faciet in manibus Delegati, si in Delegantis prius non emiserit illud.

VI. Prædicti omnes Secretarii, & Amanuenses immediate subiciantur (etiam tempore visitationis Provincialis) tantum suo Superiori in Domo, in qua adsit, & licet absens sit in omnibus Domibus Jurisdictionis sui Superioris, dum eorum officium duraverit, Conventuales sint cum voce, & loco. Si autem, vel per breve tempus fuerit in aliquo Conventu, seu Collegio sine suo Superiore, quoad omnia subiant immediate Provinciali Provincia, & in illius absentia, isti ac Secretarii Provinciales Ministro Domus, & ad exeundum a Domo a suis tantum Prælati, quorum Secretarii, aut Amanuenses sunt, licentiam, socium, ac benedictionem accipiant.

S. V.

De Patribus Vicariis Conventuum, & eorum officio.

I. Nullus eligatur in Vicarium, quin habeat adminus quatuordecim annos a professione, & sit Confessarius virorum, ac mulierum, personaque prudens, & capax ascendendi ad Ministerium post graduationem: dignusque, ut sit secundus a Ministro in suo Conventu, vel Collegio, & ut in absentia Ministri sit Præfex ceterorum, etiam senium, & nimis graduatorum, quin religiosorum humilitas ex præcedentia, & præsentia minimum sit exercenda. Debet enim eligi in Vicarium solus ille, qui per sexennium Philosophiæ, & Theologiæ studuerit; Et ulterius per triennium saltem fuerit Magister studentium, vel Amanuensis Superioris Generalis, vel Procurator Redemptionis, vel Prædicator alicujus Conventus: vel Collegii, vel concionatus fuerit duas Quadragesimas integras, vel in aliquo alio officio fuerit expertus. Diffinitorium tamen Provinciale poterit dispensare in ætate, non autem in aliis requisitis illius.

II. Vicarius autem ministrum juvare debet in onere sui officii, pacemque promovere inter Subditos, & Prælatum, Ideoque in suis literis patentibus dicitur, quod convertat cor Patris ad filios, & corda filiorum ad Patrem. Munus Vicarii non duret ultra mensem unum, postquam accessit ad suum Conventum, possessionemque accepit Minister denuo sive in Capitulo Provinciali, sive in suo Diffinitorio electus, quamvis si solum per biennium officium exercuit, poterit reeligari in eodem Conventu, vel Collegio, non vero si ultra biennium, nisi dispensante suo Diffinitorio.

III. Præcipuum Vicarii munus est diligenter curare omnia, quæ attinent ad officium divinum, & quod exacte observentur Sacri Ritus, & Ordinis Cæremoniæ, ac cuncta, quæ disponit nostrum manuale.

Quare omnia, quæ circa Chorum, Altare, Processiones, & alia ad officium, & cultum divinum pertinentia, Vicarius ordinaverit, executioni mandentur, nisi aliud minister disponat; Est enim Vicarius Magister Cæremoniæ, quas si nesciverit, alios edocere non potest. Unde Visitatores, qui in aliquo Conventu, vel Collegio earum abusum, vel inobservantiam notaverint, aut audierint, Vicarium corrigant severe, ipsumque moneant: & si in secunda visitatione cuncta in integrum non fuerint restituta ad debitum cultum, ipsum deponant.

IV. Curet etiam Vicarius, quod quilibet Religiosus adimpleat Ministerium, in quod ab obedientia est destinatus. Et ubi Magister Novitiorum, vel Professorum non fuerit, officia Tabule singulis hebdomadibus distribuatur Vicarius.

V. Singulis Dominicis diebus juxta præscriptum Regulæ, Familiam, sive Famulos Domus pro Capacitate sua Vicarius hortetur divertere a malo, bonumque facere, eosque simpliciter moneat, quod credere, aut agere debeant pro salute animarum suarum, & vita æterna adipiscenda.

S. VI.

De Procuratoribus Generalibus, Provincialibus, et Conventualibus, ac de eorum officio.

I. Procuratores Generales genio, & literis debent esse habiles, ut negotiis sine detrimento causarum, proindeque Religionis incumbere possint, eaque in bonum Ordinis exequantur, neque ideo sint audaces, immodesti: & apud Sæculares, Tribunaliave nimirum reperiantur molesti: debent esse prudentes, & magis Justitiam Religiosis vocibus indicare, quam pervicacia ducti, ipsam vociferando adquirere velle: sint ergo memores Sanctæ Regulæ Nostræ, ut omnis gestus, vita, actio, & omnia alia honesta in eis reperiantur.

II. Procuratores Generales pro Romana Curia eligendi sunt in Capitulo Generali Ordinis ad sexennium juxta dicta Cap. 39. §. 5. num. 22. de forma celebrandi Capitulum, & qui aliquando fuerint Diffinitores saltem Provincie, vel apti, ut eligerentur ad tale munus Diffinitoris. Eorum autem unus erit Procurator Generalis Ordinis assumptus ex Familia, ex qua Minister Generalis expirat. Secundus Procurator Generalis Familiæ eligendus ex Familia Ministri Generalis electi juxta ibidem dicta.

III. Possunt autem eligi non a Capitulo, sed a suo Diffinitorio Generali, & solum ad triennium alii Procuratores Generales ejusdem graduationis pro aliqua Curia, in qua tractanda sint omnia Provinciarum illius Ditionis negotia Ordinis, & hi denominari debent Procuratores Generales, sub nomine illius Ditionis, in qua fuerit Curia, ut modo dicitur Procurator Generalis Hispaniæ, cui, vel quibus suum Diffinitorium Generale dare debet mandatum

tum Procuræ. Procuratores, qui non omnium, sed plurium Provinciarum Ordinis intra aliquam Ditionem eligi debent juxta dicta Cap. 40. §. 4. num. 23. non a Diffinitorio, sed a Capitulo Provinciali eligendi sunt, nec nominandi Procuratores Generales quatenus a suo Diffinitorio Provinciali habere debent mandatum Procuræ.

IV. Quicumque enim ex his Procuratoribus confestim, ac electi fuerint, faciant Juramentum fidelitatis in manibus Superioris Generalis, vel alterius de ejus commissione. Concurrentibus autem præcedat, & præsideat aliis Procurator Generalis Ordinis, & post ipsam Procurator Generalis Familiæ in Roma, Hispaniæ in Hispania, & alterius Ditionis in ea. Eorum officium vacet, quando noviter electi possessionem acceperint. Diffinitorium autem Generale Ordinis eos poterit a suis officiis abdicare, sine obligatione reddendi causam, cur id faciat, nisi Sacræ Congregationi, quando requiratur. Procurator autem Generalis, qui ex Hispania non fuerit electus, nunquam in Conventu nostro Sancti Caroli ad quatuor Fontes Urbis commorari, aut residere possit.

V. In Provinciis vero a suo Capitulo eligi debent ad triennium Procuratores Provinciarum ad quæcumque negotia suæ Provincie, Conventuum, & Collegiorum ejus. Hi etiam Procuratores eligendi sunt, illis prudentiæ, modestiæ, ac genii doribus ornati, quibus ornari debent Procuratores Generales, & eligendi non sunt, nisi qui duodecim annos post professionem compleverint, & studii per sexennium vacaverint: Sintque Mulierum Confessarii, & apti sint ad minus, ut eligantur in Vicarios. His Diffinitorium Provinciale dabit suum mandatum procuræ, & ab illis Juramentum de fidelitate fieri debet in manibus sui Provincialis, vel alterius de ejus Commissione.

VI. Prædicti Procuratores poterunt, e Domo exire semper, ac negotia id exigant, Socio assignato a Prælato, & ab isto benedictione accepta. In quocumque Conventu suæ respective Familiæ, vel Provincie, ubi fuerint, & Pater Procurator Generalis Ordinis, in omnibus Conventibus Ordinis Conventuales sint cum voce, & loco. Et in actibus, & functionibus Communitatis præsideant omnibus, quos præcedunt, juxta prædicta, etiam Vicario, a quo in absentia Ministri Socium postulabunt, sed ab eo benedictionem non accipient, nisi forte Vicarius sit simul Præfex propter absentiam Ministri ab oppido ultra viginti quatuor horas; & nunquam se intromittant in regimen Conventus, nisi quando illis competit præsentia per absentiam Ministri, Vicarii, Diffinitoris, & Redemptoris Capivorum.

VII. Literas eorum, quas scribunt, & quas recipiunt, nullus Prælatum aperire, videre, seu impedire audeat, excepto suo Superiore Generali, cui respective dicti Procuratores notitiam omnium negotiorum Ordinis præstabit: Et præsertim Pro-

Bull. Rom. Tom. XIV.

curator Generalis Hispaniæ id faciat singulis semeltribus per librum, in quo cunctorum rationem scriptam habeat, & in absentia Superioris Generalis, notitiam illam & rationem præbeat Diffinitori Generali antiquiori existenti in Curia Regia: Et ante finem suorum officiorum, rationem accepti, & expensi in executione eorum suo Superiori Generali fideliter reddant.

VIII. Hortamur Patres Procuratores Generales, Provinciales, seu etiam Conventuales, ut semper, ac commode omni cura, & zelo per se, & si id non fieri possit, per Sæculares Procuratores, negotia expediri faciant, ut sic frequentes illorum egressus e Conventu evitentur.

IX. Pater Procurator Generalis Ordinis Curie Romanæ non valeat sine licentia Capituli generalis Ordinis impetrare a Sede Apostolica literas pertinentes ad regimen universale Ordinis, nec favorem, vel auxilium aliis ad id præstare. Quod si in aliquo modo, & via ei constiterit, aliquem Religiosum id quomodocumque intendere, teneatur sub præfesto fidelitatis Juramento patefacere Diffinitorio Generali Ordinis. Et in omnibus negotiis Religionis fervet semper instructionem, vel dispositionem Diffinitorii Generalis Ordinis, & nihil absque ejus licentia operetur.

X. Quilibet Religiosus (nisi fuerit Diffinitor Generalis Ordinis) Romam petens, vel in Italia existens subdatur Superiori Generali, & in illius absentia quoad vitam intra Claustra, Ministro Domus, a Procuratore Generali suo designanda: pro illius residentia: Semperque Procuratori Generali suæ Familiæ, quamvis sit Ordinis, licentiam manifestet, & causam viæ suæ declaret: Illique tanquam Superiori cui in omnibus obedire tenebitur, humiliter pateat quoad negotium, & causam suæ viæ. Quod si aliquis absque debita licentia illuc profectus fuerit, vel Romæ existere conetur contra præceptum Superioris Generalis Familiæ suæ, idem Procurator Generalis remittat illum in suam Familiam ad suum Superiorem Generalem, vel Provinciale Provincie illius, nisi attentis circumstantiis videatur propter culpas eum in carcere conicere, vel alio remedio uti.

XI. Pater Procurator Generalis Hispaniæ sit, valde vigilans in expeditione negotiorum sibi a Prælati commissorum, quæ quidem tenetur agere, & expedire. At vero sine consensu Patris Provincialis Provincie, cujus negotium fuerit, nunquam Sæcularium negotia, vel propria, personalia, vel alicujus particularis Religiosi gerat. Super difficultatibus autem, quæ in executione sui officii occurrerint, consulat suum Superiorem Generalem.

XII. In omnibus Conventibus, & Collegiis indispensabiliter eligatur Procurator ad lites, & negotia Communitatis, & ubi fuerint facultates, seu bona, sive cultura in agro, administrator similiter eligi debet. Hi enim Conventuales Procuratores eligantur a Conventibus, & Collegiis, consulto, & approbante Patre Provinciali, qui

R 1 2

solum